

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **K. B.**,
skazanego z art. 197 § 3 i 4 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 21 czerwca 2024 r.
wniosku adw. Ł.S.
o uzupełniające zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z
urzędu w postępowaniu kasacyjnym,
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra
Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności
adwokackie w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3
października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu

postanowił:

**zasądzić uzupełniające od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. S.,
prowadzącego Kancelarię Adwokacką w W., kwotę 738 zł
(siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, tytułem
pomocy prawnej świadczonej na rzecz skazanego z urzędu w
postępowaniu kasacyjnym V KK 9/19.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem przewodniczącego V Wydziału Izby Karnej Sądu
Najwyższego skazanemu K. B. został wyznaczony w postępowaniu kasacyjnym w

sprawie V KK 9/19, obrońca z urzędu w osobie adw. Ł. S. W dniu 26 marca 2019 r. odbyła się rozprawa kasacyjna, w której obrońca skazanego uczestniczył, przedstawiając swoje stanowisko względem kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego (k. 43). Tym samym w orzeczeniu wydanym w dniu 2 kwietnia 2019 r. Sąd Najwyższy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę 738 zł, zawierającą podstawek od towarów i usług za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. W dniu 3 czerwca 2024 r. wpłynął do Sądu Najwyższego wniosek obrońcy o uzupełnienie w trybie art. 626 § 2 k.p.k. powyższego wynagrodzenia w sposób, który będzie respektował orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego poprzez zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa dodatkowej kwoty 600 zł + VAT, tj. łącznie 738 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r. (SK 90/22), stwierdzona została niekonstytucyjność unormowań aktu prawnego, na mocy którego zasądzono na rzecz wnioskującego wynagrodzenie za obronę z urzędu. Trybunał orzekł, że § 2 pkt 1 w związku z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w zakresie, w jakim określa opłaty stanowiące ponoszone przez Skarb Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w wysokości niższej niż stawki minimalne opłat określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, jest niezgodny z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 zdanie drugie i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W tej sytuacji koniecznym stało się zasądzenie na rzecz obrońcy dodatkowej wnioskowanej kwoty, która będzie stanowiła wyrównanie dysproporcji w porównaniu ze stawką określoną w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (§ 11 ust. 2 pkt 6). Była to kwota 600 zł, którą zgodnie z unormowaniem zawartym w § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. należało powiększyć o podatek VAT. Dodać trzeba, że zaistniałe na tym gruncie dotychczasowe wątpliwości skutkujące

rozbieżnością w orzecznictwie zostały wyjaśnione w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2024 r., V KK 394/23, który stwierdził, że zasądzając uzupełniająco kwoty wynagrodzenia dla adwokatów nie można pominąć unormowania z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. Fakt "zrównania" stawek opłat za czynności przewidziane w rozdziałach 2-4 nie ma bowiem żadnego relewantnego znaczenia dla istnienia w stanie prawnym § 4 ust. 3 wskazanego rozporządzenia. Skoro tak, to przyznana opłata w tej samej stawce co dla adwokata z wyboru musi zostać powiększona o VAT. Takie rozwiązanie zostało też przyjęte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2024 r., poz. 763), które weszło w życie w dniu 5 czerwca 2024 r.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]